

Motion

1982/83: 1254

Rune Backlund

Egenföretagares karenstid vid sjukdom

Företagare har möjlighet att inom ramen för reglerna i lagen (1962: 381) om allmän försäkring välja mellan tre, trettiofyra och nittiofyra dagars karenstid. Med detta avses att ersättning utgår först efter det angivna antalet dagar gått av varje sjukperiod. Motivet för denna valfrihet torde vara att ge rörelseidkaren möjlighet att kunna påverka sina kostnader.

Försäkrad med arbetsinkomst har formellt en karenstid om en dag. Om sjukmälan görs vid arbetsdagens slut utgår sjukpenning redan dagen efter, vilket innebär att någon karensdag över huvudet taget inte föreligger i många fall.

Av 3 kap. 11 § andra stycket ovan angivna lag framgår att sjukpenningförsäkringen kan ändras till försäkring med kortare karenstid eller försäkring utan karenstid för den som inte har fyllt 55 år och som har god hälsa. Denna regel innebär en särbehandling av äldre företagare som ur allmän synvinkel torde bedömas som omotiverad, inte minst mot bakgrund av den förda debatten om karensdagar i sjukförsäkringen (prop. 1981/82: 144, 1982/83: 55).

Mot bakgrund av det ovan anförda hemställs

att riksdagen beslutar upphäva andra stycket 11 § tredje kapitlet i lagen (1962: 381) om allmän försäkring.

Stockholm den 25 januari 1983

RUNE BACKLUND (c)